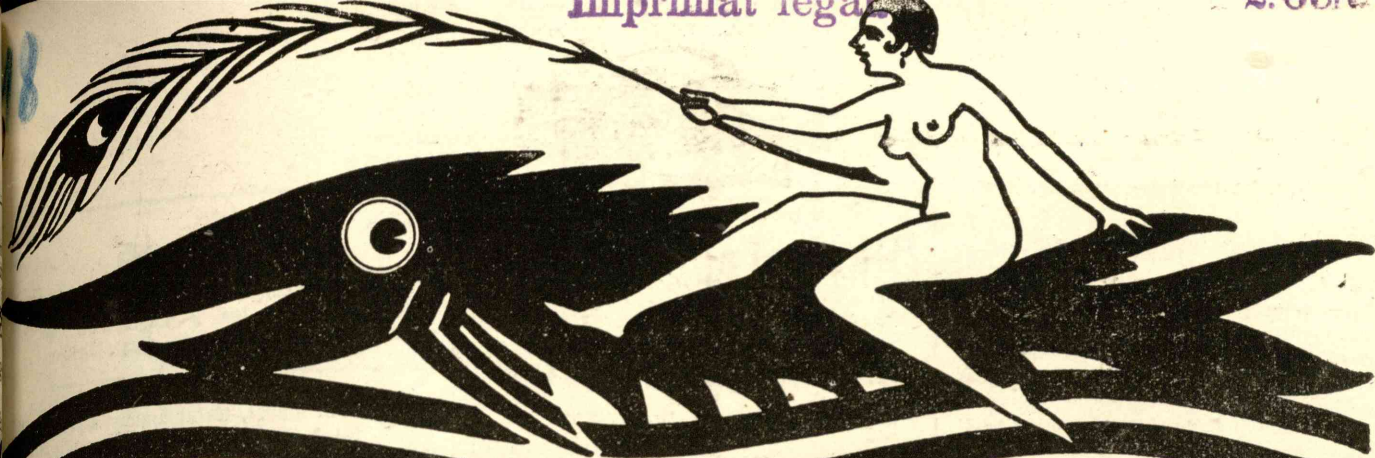

KAVIAR

KULTURA • EROTIKA • MŰVÉSZET • HALADÁS

A megzavarí randevű.

N. Maurin 1835-ből származó híres festménye után. — Eredetije a párizsi nemzeti múzeumban.

A legjobb román-magyar szótár.

Csak nemrég hagyta el a sajtót a Dr. Dávid György-féle román-magyar és magyar-román szótár s mindenki meggyőződhetett arról, hogy az összes szótárak között ez a leghasználhatóbb, a legraktikusabb. Minden szótárvásárló tehát a saját érdekében cselekszik, ha vásárlásnál mindegyik ezt a szótárt kéri. Gazdag szókincsével — egy-egy része több mint 2600 szót tartalmaz, — praktikus összeállításával, aránylag kis terjedelmével, rendkívül olcsóságával felülmúlhatatlan. Egy rész fűzve 80 — lei. A két rész együtt kötve tartós egész vászonkötésben 180, —, diszes félbőr-kötésben 240. — lei. Kiadta a Brassói Lapok könyvosztálya, Brassóban.

Autókarosszériákat
a legmodernebb kivitelben készít

Oláh

Mihály

II. Rákási ut 1. sz.

On is meggyőződhet róla, hogy a legjobb sütemények, fagyalt és jeges kávé **Mann** cukrásznál kaphatók. Timișoara, II., András ut 12.

Lloyd Taverna Timișoara, Belváros
modern nivóju eszórangu kabaré
a legjobb nevű művészek felléptével
állandóan új műsor, beléptidij nincs

Legszebb
frizurák,
maniküre.
Legjobb
hajfestés,
hajápolás
Legolcsóbb
illatszerek és
piperecikkek,
P. TODOROV,
női és férfi-
fodrász
Timișoara, str
Alba Iulia
a Grand Hotel mellett

„Tríes” cípők

elsőrendűek és tartósak
Tríes, Timișoara, IV. Begajobbsor 19.

Alkalmi ajándékokat

legolcsóbban beszerezhet

Ioan Dumoniu

órás és ékszerész

Timișoara IV. Str. Iancu Văcărescu 25
(Bemgasse)

„Megváltás”

poloskairtószer minden háztartásban
nélkülözhetetlen. Kapható:

Weisz Antal

butorúzetében, II. Mérés utca 4 szám

ÁRVAY

mos, fest, tisztít olcsón és a leg-
jobbban. Timișoara, Józsefváros,
Bem utca 20 sz. a.

Radio-amatőrök figyelmébe.

A hosszú unalmas este-
tén át Ön kényelmesen
szórakozhat lakásán, ha egy
jó Radio felvevőkészülékkel
végig hallgatja. Eu opa bár-
mely városának leadó állomá-
sait.

Sikerült egy világhírű ame-
rikai Radio gyár képviselő-
rét megszerezni és már
most módomban áll a piacon
forgalombalevő összes ké-
szülékeknek tökéletesebb 3,
6 és 7 lámpással felvevő gé-
peket azonnal szállítani.

Egy 3 lámpással felvevő
készülék garancia mellett fel-
veszi Eu opa összes állomá-
sait. A gép állítható rövid
és hosszú hullámra. Kezelése
egyszerű és nem igényel
szak tudást. Elromlott gépeket
díjmentesen javítok.

Összes gépeim a Bucures-
ti Radio Igazgatóság által
felülvannak vizsgálva és pe-
csételve. Forgalmahozata-
luk engedélyezve.

Felvilágosításokkal és ár-
ajánlatokkal díjtalanul szolgál

PAPP SABIN

Timișoara II. Badea Cârțan 8.

KLEIN JENŐ

börönd és bördiszmu üzlete, Timișoara
Belváros, Mercy-utca 3. Legolcsóbb
vásárlási forrás utazási és divat kékben

VESZEK briliánst, törött aranyat s
tőt a legmagasabb napiáron

Utvinyánc Béla Timișoara

órás és ékszerész, II. Három király utca

TUDNIVALÓ az előfizetésről

A Kaviár a előfizetési há-
nyelv számtól lenet Vidékről
előfizetést az admi-nisztráció
megkönyvitése miatt csak 3
hónapra veszünk fel.

Előfizetési árak Romániában:

Egy negyed évre lei	180
Félévre	360
Egy egész évre	720

Előfizetési árak Csehszlová-
kiában:

Egy negyed évre c. kor.	42
Fél évre	80
Egy egész évre	150

Előfizetési árak Jugoszlávi-
ában:

Egy negyed évre dinár	95
Fél évre	190
Egy egész évre	380

Ausztriában és Bécsben:

Egy negyed évre silling	8
Fél évre	15
Egy egész évre	30

Németországban:

Egy negyed évre Márka	2.50
Félévre	5
Egész évre	10

Franciaországban

és nyáron át a francia fürdőhelyeken
Egy negyed évre francia frank

Félévre

Egész évre

Olaszországban

és nyáron át az olasz fürdőhelyeken
Egy negyed évre lira

Félévre

Egész évre

A külföldi többi helyein 1/4 évre 250

értékű valuta.

Külföldi előfizetőink a pénz pénz-
levélben, rendes értékbevallással küld-
hetik, vagy célszerűbb az előfizet-
ési díjat eredeti valutában bármely bank-
„Kaviár” Lapkiadó, Timișoara cím-
re csekken befizetni s a csekket a
mi címünkre megküldeni. A csekket
heztel után mi a lapot nyomtat-
megindítjuk.

Külföldi előfizetéseket csakis ered-
eti valutában fogadunk el, leiben Timi-
mindennemű külföldi előfizetést
küldünk

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Timisoara (Temesvár) II. kerület
Fabrica, Str. I. Maiorescu (Bá-
rány-utca) 13. sz.

Lapkiadótulajdonos:
„Kaviár” Könyv- és Lapkiadó
Vállalata

Feljegyző:

Romániában: Magyar Áll. Hitel-
bank timisoarai fiókjánál Timi-
soara, Cetate (Belváros)

Csehszlovákiában:
Leszámitoló és Közgazdasági
bank r. t. fiókjánál,
Kosice (Kassa)

Főszerkesztő:

DINNYÉS ÁRPÁD

Felölős szerkesztő:

BENGI

Művészeti szerkesztő:

KOH-I-NOOR

Megjelenik minden
vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre	—	—	720 lei
Fél évre	—	—	360 lei
Negyed évre	—	—	180 lei
Egy óra	—	—	60 lei

Kéziratokat a szerkesztőség nem
ad vissza és névtelen levelekre
nem válaszol.

Egyes szám egész Romániában:
15 lei, Bucurestiben 18 lei

Jugoszláviában 8 dinár, Cseh-
szlovákiában 3 c. kor.; Bécsben
50 garas; 3 lira; 2 fr. frank; 20
pfenning, Külföldön 1/4 évre 250
lei értékű valuta

Eredeti jelzéssel szignált cikkeink, novelláink és minden más közleményeink átvétele csakis a „Kaviár”-ra való hivatkozással van megengedve

Minuni.

A Kaviár részére írta: **Buttyán Vilus**

A Calea Victoria egy kis palotájában lakott Minuni, a bubifrizurás, temperamentumos kis kurtizán.

Sok látogatói közt, kik hálszobájában megfordultak, valamelyik egy órás vagy egy hetes vendégei közül csupán egy hagyott a szokásos bucsuajándéknál, ékszersnél, toalettnél, csecsebecsénél tartósabb emléket: egy gyereket.

Tizenkilencéves korában szülte fiát, abban az időben mikor néhány művész és író igyekezett a kis Minunit forgalomba hozni. Ahogy megszabadult a gyerekágytól, nyomban dajkaságba adta a fiút.

Victor első éveit így vidéken töltötte, olyan emberek közt, akik szerették. Időközben mikor egy-egy csecsemőjét szoptató anya látása, egy mozdídarab vagy egy szentimentális regény szavai az agyába kergették az anyaság buborékjait, Minuni otthagya palotáját, hirtelen elutazott és mint egy meteor csapott a családi nyugalomba, ahol gyermeke volt és elárasztotta csókkal és pénzzel. Azután meg hó-

napokig eszébe sem jutott, hogy neki fia is van.

Kilenc éves koráig Victor megtanult írni, olvasni és azután meg anyja beadta egy előkelő fiúnevelő intézetbe Párizsba. Mint férjetlen leánynak a fiát nehezen akarták felvenni és csak az-zal a határozott feltétellel vették fel, hogy a vakációkat is az intézetben tölti és haza csak akkor megy, ha tanulmányait befejezte.

Nyolc év alatt Viktor szorgalmasan tanult és egyike lett az intézet legjobb növendékeinek. Anyjának szorgalmasan írogatott hosszú, szeretettel áhítatott leveleket.

Egyszer csak letelt a nyolc év és a fiu hazajött.

Minuni palotájának legszebb szobáját rendezte be fia számára. Victorban megvolt az a furcsán előkelő modor, amit az intézetben beleneveltek, máskülönben nagyon derék, nyílt és ragaszkodó lélek volt. Szép, fess, erőteljes tizenhétéves volt Victor. Imádta az anyját, pedig az miután a világra hozta, mindig magára hagyta. Annyi bámulatot, szeretetet, tiszteletet tanusított iránta,

hogy a könnyelmű kis Minuni szíve mélyéig meg volt hatva. A komoly barátot — akkoriban egy gróft, megkérte, hogy hagyjon fel az éjszakai látogatásaival, inkább ő ment el hozzá, mikor fiától titokban távozhatott.

De a könnyű vérű kokott unta az egyedüli éjszakákat. Szerellemmel fordult az ő szép fia felé, aki olyan tudatlan volt a gyönyört illetőleg, mint egy buta szűz leány.

A nagyvilági kurtizán megtanította csókolni, megtanította vágyódni a gyönyör után — és Victor most is jó tanítvány volt, akárcsak az intézetben. És most már nem csak gyermeki szeretettel rajongott anyjáért, hanem szerelmes is volt bele és féltékeny volt mindenkre.

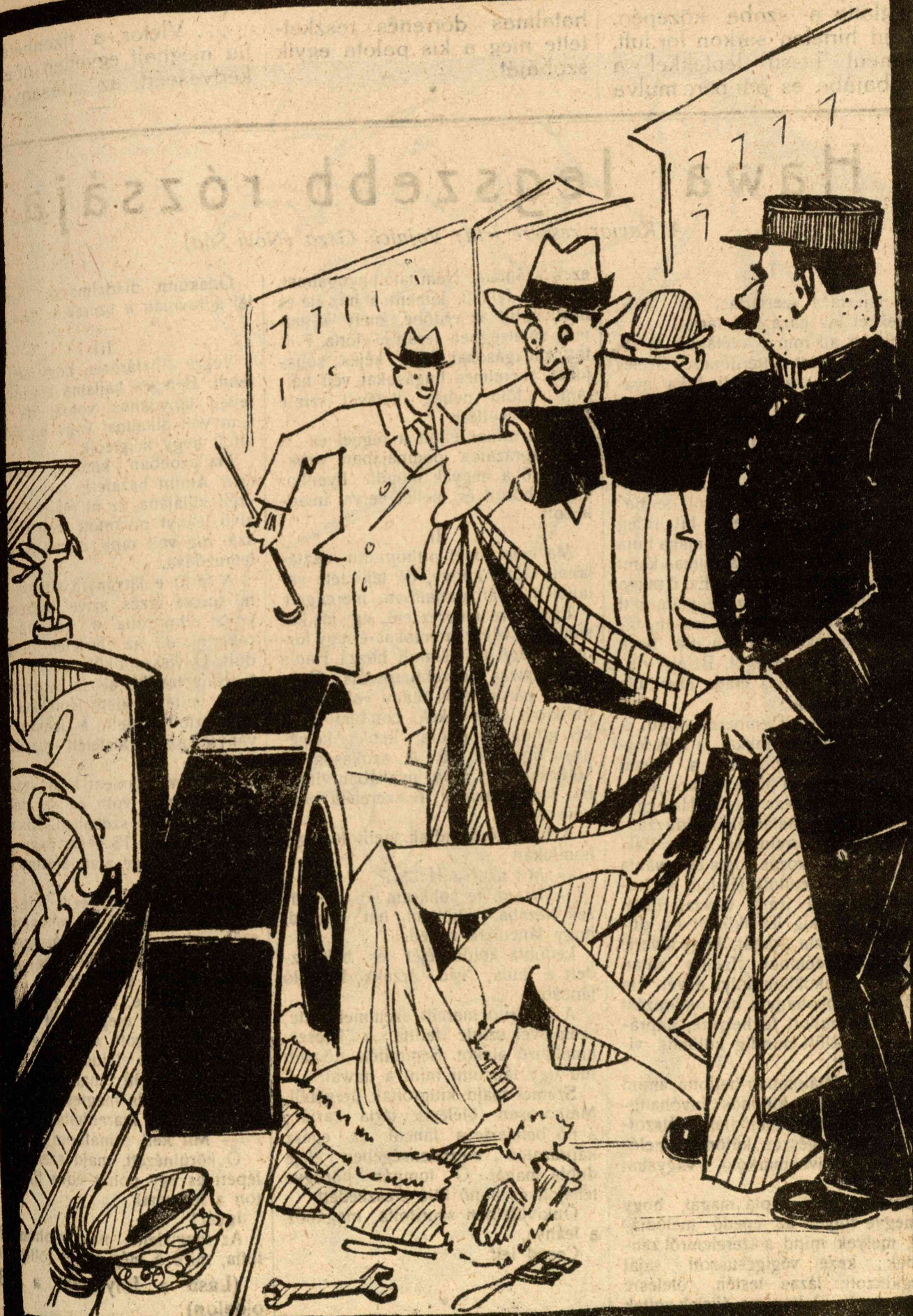
A gróf egy éjjel mégis feljött Minunihoz. Több likört fogyasztottak a kelletténél és vetkőzés közben összeveszttek. A gróf annyira dühbe jött, hogy cipőjét a toalett tükörbe vágta, mely csörömpölve hullott darabokra. A nagy zajra szaladó lépések hallatszottak, hirtelen felnyílt az ajtó és Victor állott a küszöbön.

... Percekig állott az ajtóba mereven, mikor anyját és az idegen férfit meztelenül

TIZIAN (1477-1576):

VÉNUS (DREZDAI-KÉPÍTÉS).

ERKÖLCSENYESZET: „NE TESSEK CIOPORTOSULNI! - TESSEK CSAK TOVÁBB
MENNII-MI NÉZNI VALÓT TALÁL EGY KIS DEFECTULSON!”

meglátta a szoba közepén. Majd hirtelen sarkon fordult, felment lassú léptekkel a szobájába és pár perc múlva

hatalmas dörrenés reszketette meg a kis palota egyik szobáját.

*

... Victor, a tizenhétéves fiu meghalt egyetlen nőért, kedveseért, az édesanyjáért.

Hawai legszebb rózsája.

A Káviár részére írta: Vojnich Géza (Novi-Sad)

I.

Befejezte a szertartást és lassú léptekkel kis háza felé tartott.

Inkább all round atlétának nézte az ember, mint hittérítőnek. Széles vállú, magas ember volt, bika nyakán szép fej ült.

Elgondolkozva ballagott hazafelé. Már egy éve itt volt és mégis alig férközt be a bensülöttek lelkébe. Már-már befáradt a munkába.

De ez a hely nem is volt termékeny talaja a keresztény hit rideg tételeinek. A tropus az ő maga buja pompájával nem volt alkalmas keret az aszketizmus számára. Ezt ő maga is belátta. Az ő hideg fegyelmezett természete is felengedett lassan, tárgult orrcimpákkal mohón itta be a bódítóan illatos levegőt. Beléje vibrált a tropusi élet a maga ezer buja változatosságával.

Hívői gyönyörű emberek mind. A férfiak pompás izmokkal, a nők formás, kemény testűek. Ezt a formát a keménységét, a hús színének lágy-ságát már ő is észrevette. Ha egy-egy nőt látott, halántékán kiduzzadtak az erek, orrcimpái kitágultak. Remegő vágyakozás fogta el, kívánta őket, de a beleoltott félelem a tulvilági büntetés iránt visszatartotta. Ilyenkor derékig levetkőzött és dühösen ostromozta magát, hogy kiverje testéből a démont. Izmos hátán sokszor patakokban folyt a vér. Ha kifáradva abbahagyta az ostromozást és alétan hullott fekhelyére, káprázó szemei előtt mindig különös víziókat látott.

Sokszor félálomban hallotta, amint a hawaii férfiak különös fuvóhangszereiken csodás melódiákat játszottak. Valami egészen különös melódiá volt, szívbemarkoló, vágyakat gerjesztő.

Sokszor azon kapta magát, hogy remegve figyeli az epedő melódiákat, melyek mind a szerelemtől zengettek; keze végigcsuszott saját megkínzott, lázas testén, ölelésre tárult karja. Rettenetes éjjelek voltak

ezek számára. Nem talált nyugalmat. Ilyenkor felkelt, kiment a ház elé és belebámult az erdőbe, mely sejtelen sötétségben terült el előtte. Fojtott kacagásokat, halk kéjes sóhajokat, szerelmes bűgásokat velt hallani. A föld nehéz illatával szinte ráfeküdt mellére.

Örült mikor eljött a reggel és a nap káprázatos pompájában szokkent elő a hegyek mögül. Ilyenkor térdre borult és mellét verve imádkozott.

II.

Ma este ismét otthon ült asztalánál, előtte könyv, de tekintete valahol a beláthatatlanban merengett.

Egyszerre megrezzent, egy kis kéz simította végig homlokát és egy forró, remegő test simult hozzá. Haola volt, Hawai legszebb rózsája. Gyönyörű párductestű leány volt, nagy dióbarna szemekkel, combjai mint két görög amphóra, keblei keményen ugrottak elő. A szokásos fű költöcske volt rajta, nyakában virágból font nyaklánc. A szerelem papnője volt.

A hittérítő fáradtan simított végig homlokán:

— Mit akarsz Haola?

— Uram, te sohasem jössz a szűzek házába, eljöttem hát hozzád, hogy táncoljak neked.

Ledobta költöcskét és belekezdedt a hula, vad érzékkorbácsoló táncába.

A hittérítő meredt szemmel nézte, szemeivel szinte felitta a kecses, kínáló alakot. Semmiféle nő nem tud ugratni mint a hawai.

Szemei majd kiugrottak üregéből. Mámorosan ölelésre tárta karját; a nő befejezte a táncot és egész káprázatos meztelenségében eléje dobta magát. Ő tompán hörögve lehajolt és a nő fölé ereszkedett.

Önkívületben szorította magához a leányt.

Csend lett.

*

Odakünn diadalmasan hangzott fel a fuvolán a szerelem dala.

III.

Végre elhatározta, hogy meg fogja tenni. Beteges hajlama kicsiny, a fejlett lányokhoz vonta, de sohasem volt alkalma, vagy ha volt, attól, hogy meglepik.

Ma azonban különös szerencse érte. Amint hazafelé tartott városi villájába, az ut mentén egy káprázó leányt pillantott meg. Csak egy szóal ing volt rajta, de az is egészen felhuzódva.

A férfit e látványra elfogta valami furcsa érzés, szíve összeszorult, agyát elborította a vér, rá akart rohanni, de az hirtelen megmozdult. Ő visszahökölt, de látva, hogy a leány tovább alszik, óvatosan karjaiba vette és siető léptekkel villája felé tartott. Letette a leányt a látványra, aztán átsietett másik szobájába.

Mikor visszament a kis leányhoz, az már ébren volt és csodálkozva nézett körül a szobában. Kis cigány leány volt 12–13 éves, nagy fekete szemekkel, inge alatt kicsiny almas dudorodtak.

A férfi sóváran nézte, alig bírta magával, hogy rá ne rohanjon. De erőt vett magán és barátságos hangon megkérdezte tőle, hogy miképpen került az ut mellé.

Az elmesélte, hogy egy karavánnal járt, de megszökött társaitól. Sokat bolyongott, míg végre káprázva letült és elaludt.

— Akarsz itt maradni nálam? Ha jó lesz és megteszed, amit parancsolok, itt maradhatsz!

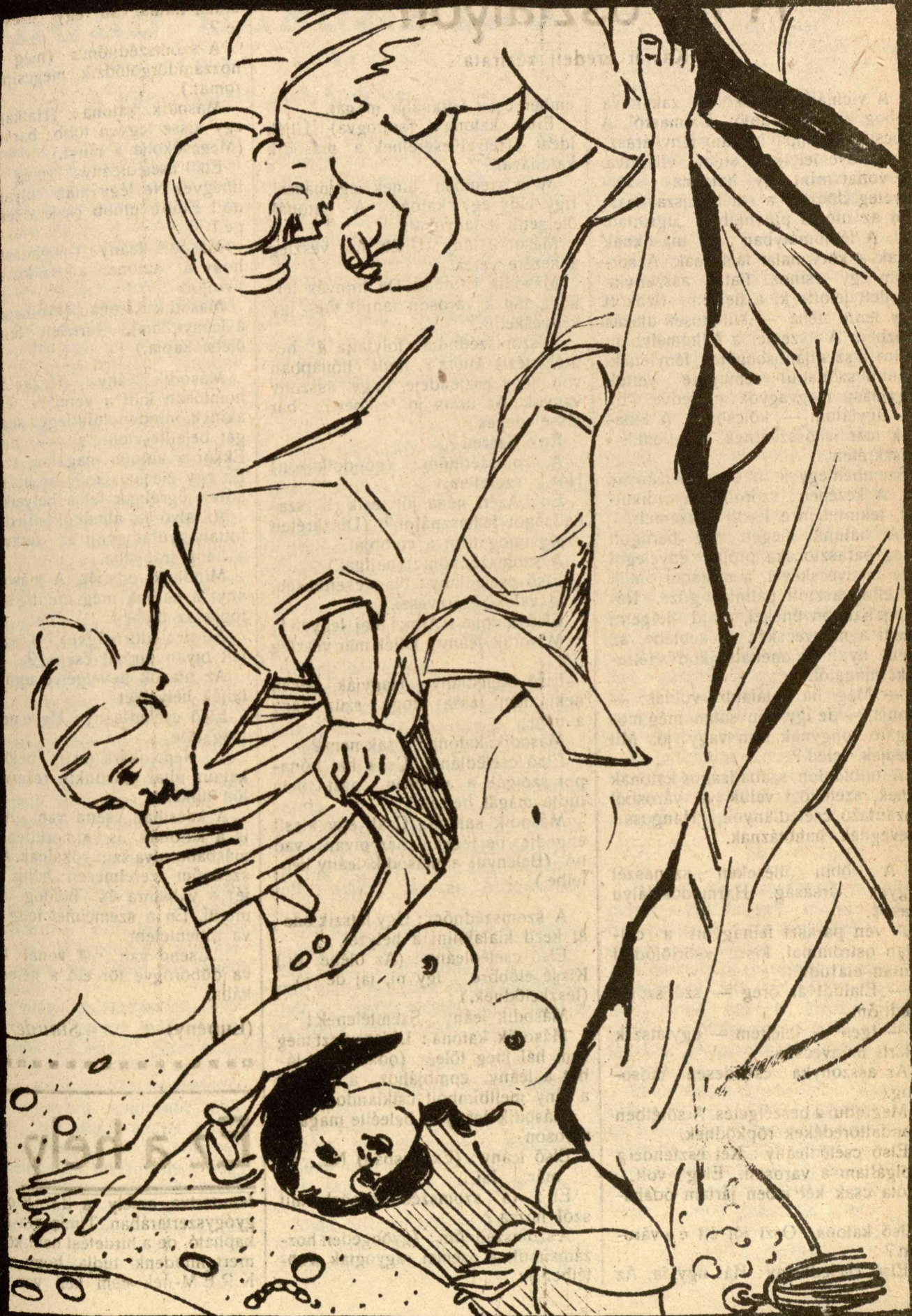
— Mit kell csinálnom?

Ő körülnézett, majd szekrényéhez lépett és egy pohár édes likőrt töltött a leánynak.

Igyál!

Az megízlelte, majd mohón lehajtott, mire ő még egyet töltött neki.

(Lásd a folytatást a 13. oldalon)

VAN-DYCK (1599-1641): DANAE-ÉS-AZ-ARANYESŐ. (DREZDAI KÉPTÁR).

A ZÖLD SZERZETES.

Irta: J a z m a n J a d a r z i n

A Káviár eredeti cseh fordítása.

A szomorú kolostor kriptaszerű folyosóinak kőpadozata kísértetiesen kongott, valahányszor egy egy kámszába burkolt szerzetes facipői végigkopogtak rajtuk. A szintelen, fakóarcu emberek semmitmondóan meredtek egymásra.

Napközben aig váltottak egy-két szót egymással ászellemült, szenteskedő arccal vonultak be este a kolostor kápolnájába, ahol nemsokára felhangzott kényszeredett, vonatott énekük majd mormogó imádságuk.

Ennek végeztével lesütött szemekkel vonultak celláikba, mintha szégyelnek, hogy egész napon át meggyötört bűnös testüknek éjszakára pihenőt engedélyezzenek.

Végignyújtózkodtak kemény szalmaszakjakon és Máriával ajkukon alomba merült az egész kolostor, mint egy nyugodt lelkismeretű gyermek.

A hosszú folyosón egy félig leégett gyertyatönk pislogott szomorú füstjével hirdelve az enyészetet.

Egy csöndes, borongós félóra eltelté után megnyílt a kihalt folyosó homályba burkolt végén az egyik ajtó, amelyik pater Adorján cellájába nyílt. A szoba barátságos, bizalmas fénye világosságot vetett a nagy négyszögletű kockákkal kirakott folyosóra, mintha hívogatott volna valakit, talán egy könnyes, szomorú asszonyt, egy nyurga szüzet.

A szegényes gyöngye fény sokáig rezgett hiába az éjben... A nappal is dermesztően csöndes kolostor aludt, s még lélegzetvétele sem hallatszott, olyan volt, mint egy sápadt hideg halott.

A megvilágított, rózsaszínű cellában egy széles csontu magas szikár ember sétált alá és fel: pater Adorján.

Hosszu kezét mellén összefonta, mintha gyönyörű csontozatu mellkassának zihálását akarta volna csillapítani, mélyen fekvő sötétbar-na szeméit belső láz tüzelte, hogy mikor háttal állt a lámpának, szinte foszforeszkáltak a sötétben.

Férfias izmos alakján még az álnok csuha is jól mutatott, klasz-szikus redőkben omlott alá. Sűrű

kékesen fénylő haját időnként remegő kezekkel simította végig, majd újból felugrott a fenyőfa spalettaszékéről és hosszú lépésekkel mérte végig kis szobáját.

Időnkint meglapult a bejárónál, szempillái összehúzódva fürkészte a néma nagy folyosót és feszülten ügyelt a legkisebb vélt neszre. Még mindig semmi... A keserű csalódottság kifejezése vonta be mozgékony, simára borotvált arcát, de fékezte türelmetlenségét és várt...

2.

Éjfél után halk suttogás hallatszott a rideg falépcsők aljáról, majd óvatos léptek csekély zajja, aztán tisztán ki lehetett venni a rozoga, száraz lépcsőfa nyikorgását.

Három női siluette jött fel rajta, lihegve a vak sötétben, minden lépésük után felfigyelve hogy nem veszi e észre jöttüket valaki a kolostor csendesen szendergő lakói közül?

Hang se rezdült...

Az első siluette hátrasugott valamit s a zöldes háttérben még két alak körvonalai rajzolódtak le.

Néhány lépcsőfok szerfelett óvatos megmászása után belekerültek a már végsőket pislogó gyertyavilág körébe, s először egy magas csinosarcu, de izléstelenül öltözött nő vált láthatóvá. Vállain, télikabátján átvette, egy rojtzott szélű spanyolkendő volt, amibe fázósan beburkolódzott...

Őt követte egy szintén magas monstrozusan kövér nő, akinek nagy erős keble ringott a pettyes bluz alatt, lélekzete pedig akadozott attól a megerőltetéstől, amit neki a lépcsőfok megmászása okozott.

Mögöttük egy fiatal, ijedt arcú leány jött, aki sűrűn hánnya magára a keresztet.

A folyosón végigcsontak, mint a tolvajok, minden percben megállva, minden neszre ügyelve, amit pedig csak saját ruháik suhogása okozott.

Majd hirtelen végigrohantak a folyosó hátralevő részén és egyszerre lélekszakadva törtek be Adorján pá-

ter szobájába, aki már fáradtan a vágytól, kimerülten a reménytelenné vált várakozástól, ült székén s a nők betörése felriaszította.

Hirtelen mozdulattal, kissé meg-gondolatlanul becsapta az ajtót és ráfordította a kulcsot.

3.

Az ajtócsapás tompán, dübörögve visszahangzott a hosszú folyosón végig de teljesen hatástalanul.

A szűk cellák lakói folytatták álmukat, amibe rózsástejtű, izgató, buja nők voltak beleszöve, hogy másnap ismét megkezdhezzék lélekölő puritáni életmódjuk egyik szomorúan száraz napját.

Adorján pater remegő vággyal üdvözölte vendégeit, mindegyiknek megpaskolta atyáskodó jóindulattal az arcát és egy percig szemlét tartott felettük.

Azután a cella hátsó részén felnyitott egy alacsony ajtót, amit a felületes szemlélő soha se vett volna észre, mert, egyszínű volt a fehérre meszelt fallal.

Az ajtó egy tágas, lakályos ablaktalan szobába nyílt. A szoba meglepő fényűzéssel volt berendezve. Annál meglepőbb volt ez a keleties luxus, mert kiáltó ellentétű állott mellette a rideg, józan cella.

Obscén képek diszítették a falakat, süppedő szőnyeg borította az egész padozatot, s a nagy szőnyegen raffinált izléssel oda dobva pár vérvörös rózsza.

Az otthonias terem közepén vaktóan fehér asztal ingerlően, dussan megterítve várta a vendégeket mint a meseországban.

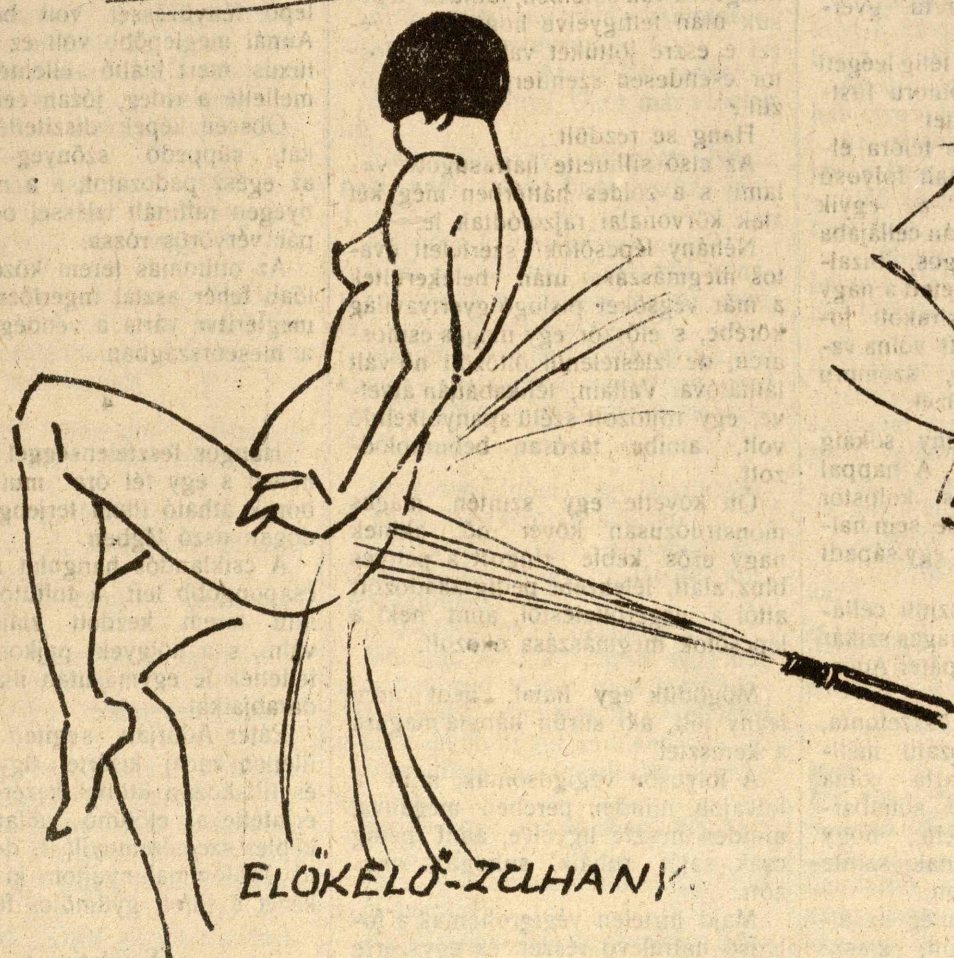
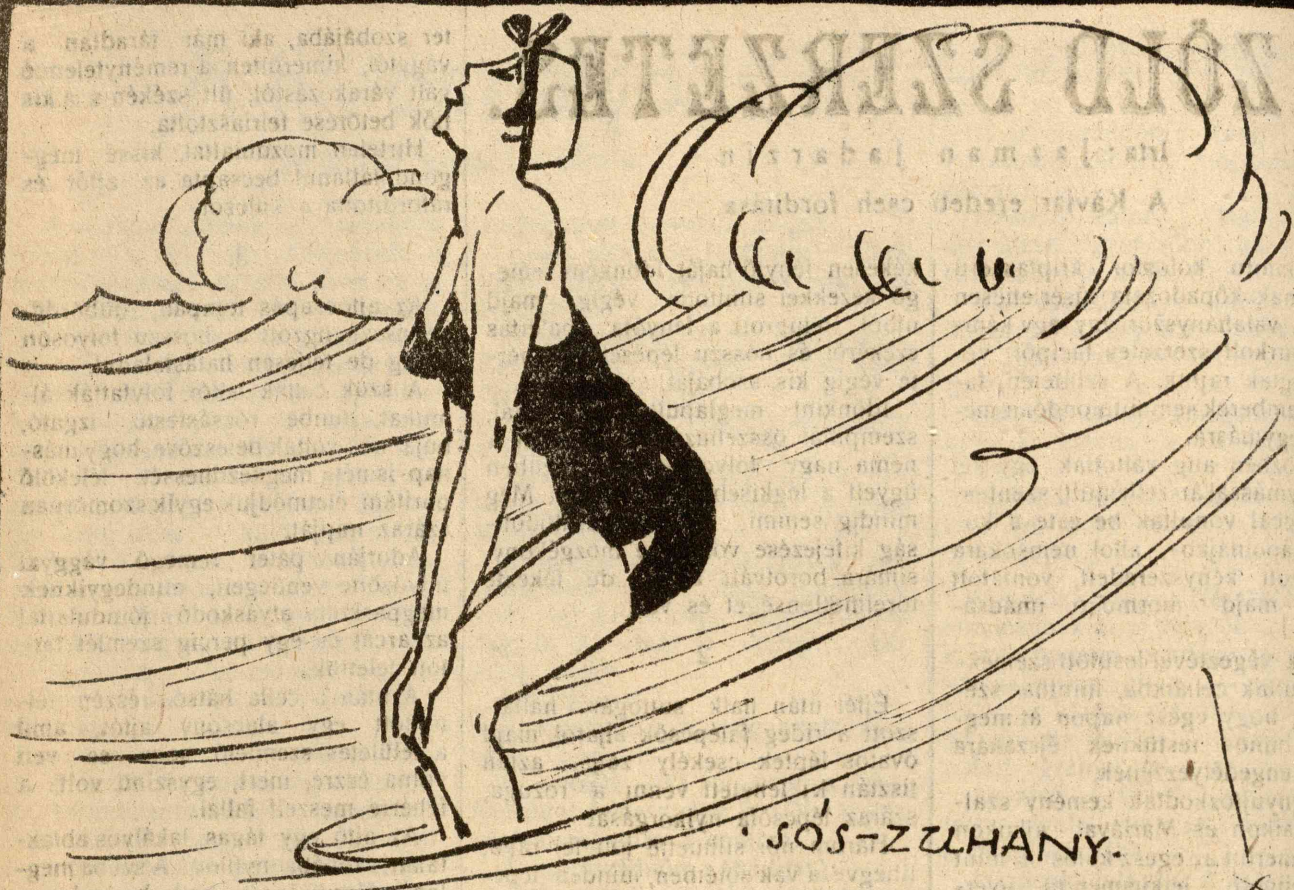
4.

Hangos fesztelenséggel foglaltak helyet s egy fél óra múlva nehéz borok átható illata terjengett a boldogan uszó légben.

A csiklandós hangulat mindig kicsapongóbb lett, a tulfutott rózsailatu terem kezdett kiálthatatlanná válni, s a hölgyek pajkos kedvvel fejtették le egymásután illatos ruhadarabjaikat.

Pater Adorján segített. Hangos, illetlen kacaj kísérte ügyetlenségét és tiltakozón ütöttek kezére, ha megérintette az előtűnő vállat, nyakat keblet szeméremnyílást, de ő érthető izgalommal nyújtotta ki ismétellen kezét a tiltott gyümölcs felé.

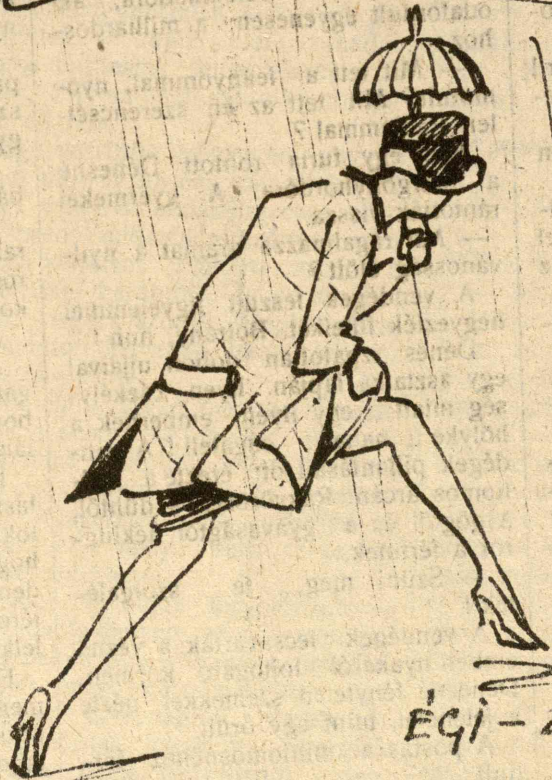
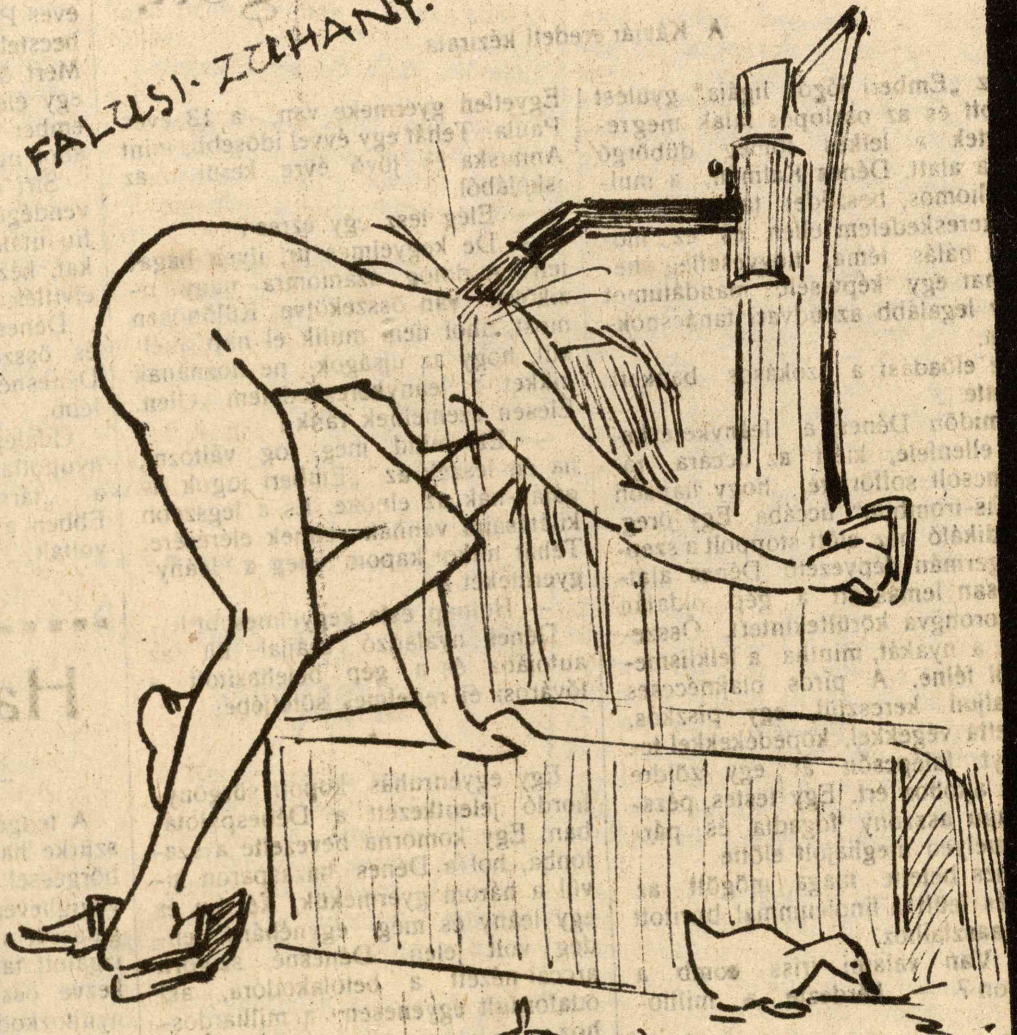
(Folytatjuk.)

TERMÉSZET.

Y. HANGZ.

FALUSI-ZUHANY.

ÉGI-ZUHANY.

A látszat kuliszái mögött.

A Káviár eredeti kézírata.

Az „Emberi jogok ligája” gyűlést tartott és az oszlopos falak megremegtek a lelkes tömeg dübörgő tapsa alatt. Dénes Kálmán, a multimilliomos, beszédet tartott a leánykereskedelem ellen és ez modern hálás téma, hogy esetleg behozhat egy képviselő mandátumot vagy legalább az udvari tanácsnokságot.

Az előadást a szokásos bankett követte...

Amidőn Dénes, a leánykereskedők ellenfele, kiért az uccára, ráparancsolt soffőrére, hogy hajtsa a „Kis-trombita” uccába. Egy öreg, szundikáló ház előtt stoppolt a szepi, germán gépvezető Dénes alattomosan lemaszott a gép oldalán és szorongva körültekintett. Összehúzta a nyakát, mintha a lelkiismeretétől félt. A piros olajméccses kapualjon keresztül, egy piszkos, cigaretta végekkel, köpedékekkel telehányt falépcsőn át egy zöldre festett ajtóhoz ért. Egy testes, pézsmaszagu asszony fogadta és pár-szor mélyen meghajolt előtte.

Dénes betette maga mögött az ajtót és leült a linoleummal borított konyhaasztalhoz.

— Van valami friss bomb a raktáron? — kérdezte a milliomos.

— Sajnos nem, kegyelmes ur! — sóhajtott a májfoltos arcú kerítőnő.

— És a kis Annuskával mi van a történetek után?

— A kórházban fekszik, kegyelmes ur, és az apja feljelentéssel fenyeget engem. Már meg van az ügyvédje.

— Mi a neve annak az ügyvédnek?

— Siklossi Pál.

— Legyen megnyugodva, jóaszszony, majd beszélek vele.

Az asszony megkönnyebbülten felleggett. Dénes bosszusan megegy-szer megkérdezte:

— Tehát jelenleg semmiye sincsen?

Az asszony tétovázott a felelet-tel.

Maga tudja, én nem vagyok smucig, megengedhetek magamnak valamit.

— Kegyelmes ur! Itt a szomszédban lakik egy sürgőnyhordó.

Egyetlen gyermeke van, a 13 éves Paula. Tehát egy évvel idősebb, mint Annuska és jövő évre kerül ki az iskolából.

— Elég lesz egy ezres?

— De kegyelmes ur, ilyen bagatell! A dolog számomra nagy rizikóval van összekötve. Különösen most, ahol nem mulik el nap anélkül, hogy az újságok ne hoznának cikket a leánykereskedelem ellen. Élesen szemelnek ránk!

— Ez mind meg fog változni, ha én leszek az „Emberi jogok ligájá”-nak az elnöke. Es a legszebb kilátásaim vannak ennek elérésére. Tehát mikor kapom meg a leánygyermeket?

— Holnap este kegyelmes ur!

Dénes nyáladzó szájával ült az autójába és a gép belehasított a fővárosi éj rejtelmes sötétjébe.

Egy egyenruhás, kopott sürgőnyhordó jelentkezett a Dénespalotában. Egy komorna bevezette a szalonba, hol a Dénes házaspár on ki-vül a három gyermekük, két fiu és egy leány és még egy-néhány vendég volt jelen. Dénesné szigorú arccal nézett a betolakodóra, aki odafordult egyenesen a milliárdos-hoz:

— Mit tett a leánnyommal, nyomorult? Mit tett az én szerencsétlen Paulámmal?

Mint egy furia rontott Dénesné a sürgőnyhordóra. A gyermekei rántották vissza.

— Mit rágalmazza uramat a nyilvánosság előtt?

A vendégek feszült figyelemmel hegyezték füleiket. Botrány, huh!

Dénes izgatottan dobolt ujjával egy asztalka lapján. Ilyen csekély-ség miatt... egy ilyen embernek a hölyke... haha... bagatell! A vendégek pillantásait ott érezte a milliomos arcán. Rákvörösen a dühtől, a gögtől és a gyávaságtól nekiugrot a férfinak.

— Szűnj meg... te... szolgálélek!

A vendégek lecsavarták a vézna ember nyakáról fojtogató körméit. Dénesné fénytelen szemekkel nézte a jelenetet, mint egy örült.

A postás a milliomosnéhez fordult:

— Az én egyetlen gyermekem ez a szörnyeteg, az én tizenhárom éves Paulámat megerőszakolta, megbecstelenítette... megnyomorította. Mert ő élvezni akart egy órán egy élelet tett tönkre. Mint szegény ember nem fordultam a törvényhozáshoz, ahol ugye sokat értem volna el. Siri csend követte e szavakat, vendégek undorral távoztak, a káfiu utálattal, gyűlölettel nézte apját, kézen fogták lánytestvérüket és elvitték ebből a szobából.

Dénes Kálmán halotthálvány és összegörnyedten ült a széknél. Dénesné szedte össze magát leglébb.

Odalépett a postáshoz és kezét nyújtotta neki. A tragédia ellőrhö a „társadalmi rangkülönbséget”. Ebben a pillanatban csak ennyi be- voltak...

(bk)

Habfantázia.

—Eredeti kézirat—

A tenger-szörnyeteg háborgott. A szürke háborjások falánk csökdöbörgéssel vetették magukat a part végigheverő szikláinak. Kéjes simogatással suhant végig rajtuk a föl-izgatott tajték, hogy egymásba ölekezve összeforjon a végtelenben nyújtózódó lila felhőnőstényekkel.

Néha-néha fölsírt vijjogva egy párjavesztett vándormadár és belé-száguldott vad, nősténykereső vágy-gyal a messziségbé.

Egy sziklán ült és vajudó tüzzel bámult a Semmibe.

Ma három éve, hogy hajólorótt rabja lett a kopár szigettestnek. Három év keserves szomja ma uj, föl-korbácsolt erővel ragadt belé:

Nő...

Asszony, lány, ölelnivaló, simogatásra-született, kéj-játékszer, domborodó testű, tűzőlű, kielégítéstadó, lángoló nő.

Három éve sóvárogja a Megvál-tást, három éve kémleli tüzelő hom-lokka, kiszáradt torokkal a Semmit, hogy fölmerül majd belőle a Min-den, eljön a Nő, feszülő, izzó tes-tére a kielégülés, szomjas, szerelmes lelkére a Teljesülés.

Éhség-kin, szomjuság-láz égette; megtépte a nagy, kóbor Vihar és csak várt. Csapzott hajjal, dermedt tagokkal, előrefeszülő, világító sze-mekkel, csak várt, be, a végtelenbe,

mert el kell jönnie, el kell jönni...

Remegő husába százszor beletépett, parázsló, hunyt szemekkel százszor szorított átornót üres karjaiban... hiába...

Megnőtt a Vágy, tavaszló élettörzset beszaladiak, befönták buja vágy virágok, hogy megfojtsák, megölik, meleg, perzselő csókos leheléssel.

Semmi... semmi...

De mégis...

Kutató szeme tágrameredt, megkínzott teste előrefeszült.

Ott messze, a végtelenben, fölremegni látszott a Semmi és a hullámtáncan előbukott egy fekete pont

Nőtt... nőtt... alakot öltött.

Habmosta csónak járt örült táncot a hullámtarajon és benne göröcsösen, odaszegezve egy fehér alak...

Fölzökött, beletépett a husába:

Nő... nő...

Belé öröm-ujjongott a halált-küzdő dübörgésbe.

Nő... nő...

A hullám fölemelte égigcsapó karmain az életszilánkot, a forrongó hab dübörögve csapott ki a partra. Kétségbeesett sikollyal ferült a sziklára a fehér test. A hullám visszahozta, és beléfurodott kéjesen a forrongó víztestbe.

A férfi fölremegett. Szomjasan, szilajon nekirohant a partnak.

Széttárt tagokkal, izgatott, tépett félmeztelenségben hevert előtte egy nő, fehér, puha, ruganyos nő...

Az földre vetette magát és melléje kuszott.

Egy pillanatra fölnyitak a halvány pillák, megvonaglott a test és gyöngye sóhaj szállt az összeszorított fogak közül:

— Fáj... becsukodott a szem.

A férfi szomjas vadsággal nyelte a régnemlátott formákat, lüktető vér tödült kavargó, szédülő agyára.

Rávetette magát a heverő testre és letépte a maradék-ruhát. Gyönyörű, lilás-kékes fényben párologó, kíváncsat asszonytést vakított bele a szomjbanuszó szemekbe.

Örjögő lánggal borult rá. Csókolt. A lábát, a combjait, beléfurta az aprított fejét a selymes ölbe, fölhaladt csókos szája a domborodó malmokra, hogy lángot forrasszon a hideg alélt ajakra.

Nem birt betelni a Vágyban.

Testéből előreszökött a fölajzott nyelv, ráborult a nőtestre és átfönta szorító izmaival. Beléfurta magát a puha combpárnákba, harapó

fogai belészántottak a lágyan simuló vállba.

Lihegett a feszülő Vágy, előretört a Birás.

A nagy víztest kinyújtotta rohanó vágy-markát, hullám szántott végig a parton és rohant tovább, magával ragadva a szeretkező emberpárt.

Párzó, nagy lihegésben sikoltott föl a százugdó hab.

A szirének vad szerelem-vijjogással buktak föl a mélyből, körülrajozták falánk kéj-akarásban a rohanó párt és vágybafuló smaragdszemekkel nézték a husemberek különös, egymásba forradó láng-szeretkezését.

Györy Endre.

Ostorozás egy vérvörös szőnyegen.

A Kaviár eredeti kézírata

irta: Brandstädter Károly.

A toronyórák a városban hármast ütöttek. Pitymalani kezdett. A pokol örvendett, az ördögök rikácsoltak és hahotázva táncoltak. Mintha csak a sirből jöttek volna a hangok.

Éjszakai, meztelen kísértetek menekültek a hajnal elől; ruhátlan, izmos férfitestek suhantak át a fák felett. Pitymalatnál eltűnik mindenféle éji rém...

Egy vérvörös szőnyegen guggolt Madelung és formás hátáról fel volt tolva a könyű batisztíngecske. Térdei becövekelték a szőnyeg szálaiba, karjaival eltakarta arcát. A fekete-haju barátnője, Zelma kezében kurta virgács szorult. Megfontoltan, kiszámított helyeken vesszőztette az érzékeny bőrt.

Madelung fogait összepréselve élvezte a szerelmes ütéseket, amelyek némelyike lábszárai közzé sütvített. Erre mégjobban széttolta combjait, hogy kényelmes utat engedjen a virgácsnak, mely vért serkentett szeméremtestéből...

Madelung buján forgolódzott a vérvörös fekhelyen, az ösöszön fűtötte. Zelma arca eltorzult és minden ütésnél, amit barátnője ülepére mért, az ő teste is vonaglott. Idegen népek egzotikus istennője, vérorgiák vámpírja ilyen kegyetlenül hideg, ilyen forrón perverz...

Madelung nyulánk, hajlékony szűgyén, két kis keményen kidombo-

rodó keblén megfeszült a vékony vessző, megannyi véres, vad sávot sütvé a rózsás bőrre. Pöre teste olykor-olykor összerándult, fehér teste megingott a sütvöltő, zugó csapások alatt.

— Elég? — kérdezte Zelma, de keze nem szűnelt az ostorozásban.

— Nem elég! üssél darabokra, a csontig üssél! Várj, majd megfordulok és akkor ütheted a hasamat, mert ott jobb.

Madelung meghentergett, csupasz hasa kilendült. Zelma élesen kiszámított vágása felhasította a köldöknyílást.

Egy ütés a kebelre, egy a csipőre, egy a lábak közzé, és a megveszőzött nő sikoltó jajjal elájult. Zelma hiénaként vijjongott, megfogta barátnője mellét, markával körülzorította a duzzadó hust és addig vagdosta a csupasz bimbókat míg a sikamos vérben elcsuszta az ujjai és az emlő visszaugrott helyére. Erre már Zelma nem látott semmit, egy sötét folt volt a szoba és barátnőjére hullott. Gömbölyű térdei kibukkantak a selymingecske ráncai között...

Az új nap felkelt, fénye elárasztotta az egész várost. Mint egy melancholikus mosoly villant fel a sugározón a tetőkön és tornyokon. Átöntötte a kikötőben vesztegelő bárkákat, az ó-modi bérkaszárnnyakat. Néhány ember már járt künn...

(Folytatás a 6-ik oldalról)

Azt is megitta.

— Most ülj le!

Mikor látta, hogy a szesz hatni kezd, és a lány arca lassan kipirul, térdére ültette és reszkető kezekkel simogatni kezdte. Agyában lázasan tombolt a vér, szeme előtt színes karikák usztak.

Végigsiklott kezével a lány gerincén le a faráig, majd felhuzta az inget és a lány kis keblét kezdte csiklandozni. A lány felkacagott. A férfi erre végkép elvesztve józan esztét, a diványra dobta a lányt és fölébe ugrott. A lány fájón sikoltott fel.

A férfi üvegesedő szemekkel viszályatlatlott, szája szélén keskeny vércsik buggyant elő...

Megölte a kéj!

Vojnich Géza

Adél.

Egy élet emléke.

A Káviár eredeti kézírata.

Adél 17 éves volt.
A messze hegyek szele küldötte.

Forró volt mind egy pálma és meleg mint egy anya.

Falun volt.
Ott ismertem meg, mikor ott nyargaltam és szedtem az én nagy létem furcsa virágait... Elpirult. En a szemébe nevettem.

Hetekig került.
Egyszer együtt maradtunk a kertben. Együtt két fiatal ki tudja, hogy neki kell és mégsem kell a csók.

Ő valami különöset beszélt... Arról a Hazáról ahol szélesvállu barna fiúk vannak... Ahol olyan lány a szó.

Aztán almát mentünk szedni. Ő felmászott... Ahogy mászott... Ahogy mászni kezdett, furcsa láz öntött el. Láttam finom bokáit, telt márvány combjait. Vér tódult a fejembe és hozzáugrottam

...Levettem...
Forró remegő kézzel levetkőztetem és végigfekettem a meztelen földön...

Észbontó volt...
Olyan mint egy keleti virág, olyan mint egy keleti álom...

Ránéztem...
Szemén ezüstös könnyek remegtek. És kicsi keze összekulcsolódott. Melléje rogytam...

Simogattam és vele sirtam. Megsiratott ezt a világot, amely meg nem ért... bennünket..., ezt a nagy álmvilágot, amely csak szó és perc... magunkat... és a mi furcsa, nagy, bus létünket, amely csak a magunké és amely csak nekünk fáj...

Messziről egy harang kongatott csendet... És mi megértettük egymást.

És mi egymásra találtunk.

És mi...

És mi... sirtunk.

II

Egy külvárosban csattangoltam. Bűzös, csatornás uton. A házakról nagy foltokban hull a vakolat...

Egyszerre egy nő botorkált felém. Nagy, szép de rongyos, züllött. Arcán az élet...

Megálltam — Torkomat rekedtség szállta meg. Mellem összeszorult,

Egy pillanat alatt szét szállt száz, ezer kis emlék.

Adél!

Rámnézett.

Szeliden, lágyan. Szemében ezüstös könnyek csillogtak, furcsán övezve a nagy kék árkoktól.

Elfutottam. Űzve. Megcsufolva. Ő! Ilyen... Oh... Oh...

.....

A „Káviár” regénye.

A VESZEDELMESS ASSZONY.

Schamburg Konrád a német erotikus irodalom legkitűnőbb írójának világhírű regénye eredeti magyar fordításban. Ez a regény ezelőtt 18 évvel jelent meg először Berlinben.

XIV.

A bárónő Marfával a hálószobába vonult vissza, hogy utiruháját felöltse. Robert már alig várta vizsgatértét. Az előző napok mesterségesen elnyomott izgalmait most uralkodóvá lettek rajta, rózsaszínű köd ereszkedett agyára. A hőnőhajtott együttélés küszöbén állott. Édes remegő érzés fogta el mikor a jövőre gondolt, vajjon mit tartogat számára az ismeretlen sors? vajjon milyen lesz hozzá e titokzatos asszony szerelme.

Milyen csodálatos, milyen elragadó volt ma is. Amint büszke magasságában elvonult előtte szinte azt hitte, hogy megközelíthetetlen számára, s újból meg újból tódult ajkára a kérdés vajjon valóság e, hogy most már övé egész életre e páratlan asszony?

Álmodozásában a szobalány belépése akadályozta meg, aki udvarias meghajlással jelentette, hogy a bárónő belépését várja. Vére forrón pezsdült: most fogja első óráját tölteni feleségével.

Ott állott előtte a gyönyörű asszony egyetlen mély pongyolában csak könnyed áttetsző selyem ölelte át isteni alakját, fehérén tündökölt a teli üde karok, méltóságos keblei láthatóan pihegtek, rózsás, lábujjai kényesen pihentek a magas perzsa szőnyegen. Robert könnyedén megreszketett. Vágyai, álma meglevenedett képe volt ez a látomás, ez a megvalósult pazar szépség, ahogy várta egész életén át.

Mozdulatlanul csodálta ezt az utólréhetetlen asszonyt az ő asszo-

Futottam. Ugy mint aki valami halálos üzenetet kapott. Futottam. Ő Ilyen!...

Adél... Adél...

Döry Andor

nyát. De nem, ez nem az ő neje volt. Így még sohasem látta ezt az arcot, ilyen csodálatosnak még sohasem látta e szemeket. Akarata összezsugorodott ennyi szépséggel szemben.

Ez a tekintet a végső diadal kifejezése volt egy forró vágy, egy kiadatlan szenvedély elégtétele, mely kimondhatatlan gyönyörrel de ugyanakkor félelemmel is töltötte el a férfi szívét.

Szótlanul lépett vissza a nyugágyig, majd lassan leült, igéző tekintetét le nem véve a még mindig mozdulatlan férfiről. Felsingen most végre közeledett, de nem lázasan, viharosan mint máskor a szenvedélytől felkorbácsolt férj, hanem halkan odaadással — várva az elhatározó sors beteljesedését.

Letérdelt az asszony elé s fejét csendes imádatlall ölébe temette.

Így is maradt, miközben a puha kezek gyöngéden simogatták fekete fűrtit.

Arca érintette az édes testet, érezte melegt részegítő illatát mely belőle áramlott, mind mélyebben és mélyebben temetkezett a puha ölbe e csendes mozdulatlanságban élvezve az igazi boldogság mélységes örömet. Földi boldogsága be volt tetőzve.

Végül a bárónő törte meg a csendet:

— Robert, szólt halkan gyöngéden kérve. A férfi felemelkedett karjai leoldottak a puha csipőkről.

— Mond Robert, szólott ismét gyöngéden magához vonva a férfit, nagyon szeretsz te engem?

Ez csak felnézett rá annyi ön-

TAVASZI-ESŐ.

megfeledezéssel és odaadással, hogy az asszony egy nagy boldogságérzésben összebörzadt.

— Istennőm, szóltott végtelen bensőséggel, nem mondhatom el, mennyire szeretlek, álomnak érzem hogy imádkozhatlak. Majd reszkető ajkakkal sürgette! „enged, hogy megcsókolhassalak.“

(folytatjuk.)

Tavaszi.

— Buttyán Vilustól —

Bandi hazajött abból a kis vendéglőből ahol étkezni szokott. Végig akart dőlni pomlagján, amikor a csengő megszólalt. Elcsodálkozott, hogy ilyenkor jön hozzá valaki. Ment ajtót nyitni... Meglepve látta, hogy Iza, a szép és elkényeztetett Iza, főnökének a lánya állott előtte. Beszélgettek néhányszor és tetszetek egymásnak. Félénken lépett be, szégyelte magát kissé, de két sötét szemében öröm ragyogott.

— Olyan rég nem láttam Bandi... miért kerül? Gondoltam eljövök és meglátogatom... kíváncsi voltam, hogy néz ki az otthona, azt a négy falat akartam látni, amelyik körül öleli két karom helyett...

Bandi szép barna fiú volt. A lány nagyon szerette és boldog volt, ha bánatos hosszú piláktól árnyékolt szeméit a fiú reá emelte... mosolygósan kínálta ajkát csókra.

Neveve és könyezve ültek órák hosszán át egymás mellett és a fiúnak nem volt könnyű dolog megemberelni magát mikor idegeit fojtott érzékiség tépte, marcangolta, ennek a viruló teremtésnek a karjaiban, aki bizonyára nem állott volna sokáig ellent. Leküzdötte magát és a lány gyöngéd pillantása mondott neki hálát tiszteletteljes magatartásáért.

Bandi pár nap óta kerülte a lányt, mert tudta, hogy nem tudna tovább uralkodni magán, ha megint olyan közelségben lenne vele.

Bandi becsületes fiú volt. Szerette Izát és tisztelettel volt iránta, tudta, hogy nem veheti el a gazdag, elkényeztetett lányt. Tudta, hogy az apja soha nem adná egy olyan kis szürke napidíjas hivatalnokhoz, mint amilyen ő, Bandi.

Néhány nap múlva megint meg-

szólalt a csengő és jött a lány. Kéz a kézben ültek egymás mellett a pamlagon.

A lány boldog mosollyal nézte a fiút és csókra kínálta ajkát mint máskor.

— Miért nézel olyan szomorúan reám, Bandi? Nem szeretsz? Pedig szerelmet hoztam ma neked, Bandi Akarsz? ... Vágyom az erős ölelésedre, a csókodra... Nézd, kinnt napsugaras tavasz van, hallod a madarak szerelmes csicsérgését?

A fiú forró volt és hallgatag.

A lány kombinében állt előtte. Majd elnyújtózottak egymás mellett a pamlagon. A fiú ereiben fölforrt a vér és remegő keze az elkényeztetett, illatos, fiatal szűznek a forró testét cirógatta... és a lány halk, bugó ujjongással lett asszonygyá, attól a szegény fiútól, akit nagyon szeretett.

Ne fogadjon el semmilyen másnevű gummióvszert.

Ha ön helyben nem kapja meg a Kaviárt, szívesképpen teszt vele a kiadóhivatalnak, ha erről minket levelezőlapra értesít.

Akik utaznak vagy egyéb körülmények folytán kénytelenek magukat perfekt nyelvtudás nélkül románul megértetni, vegyék meg a most megjelent kis román-magyar és magyar-román zsebszótárt. Nélkülözhetetlen segédeszköz. Mellényzsebben is elfér. — A két kötet tokban 60 lei. Kiadta a Brassói Lapok könyvosztálya. — Kapható mindenütt.

Majthényi Károly

Telefon 11-29

Timisoara, III. Doja u. 6

Telefon 11-28

Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házi telefon és gázkályhák javítását, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

A kamasz naplójából

Irja: Brandstädter Károly.

Egész nap kószáltam a turna-severini nemzeti park dombos, völgyes és romokkal teliszórt ösvényein. Boldogan mászkáltam a napfényben és örültem, hogy egyébből dolog sincs, mint nézni az idecsillanó Dunát kis hajóállomással. A szules vizen túl jugoszláv hegyek hosszú vonala pihen. Olyan a színpad part, mint színpad hátterén az élesen aláfestett kuliszatájkép. A hegyek tövében kis szerb falu: Čadova.

Ekkor az ösvényen kis csinos kisleánya jött. Egy csinos kisleány. Végigborongott rajtam egy langyos jöles és mégis nyugtalanító hatás.

Amikor már nagyon közel volt hozzám gyáván rája néztem. Barna, bubifrizurás haján román diáksapkát. Mérgelődtem, hogy a hosszú és széles schild sok olyasmit takar el a fejcskén, amit szabadon szeretnék megcsodálni. Okos barna szemek lesütötte, mert érezte toladó tekintetemet.

Nem is vett figyelembe. Ez nagyon bántott, ez a semmibevevés. Elég hosszú vagyok ahhoz, hogy feltétlenül észrevegyen valaki, ha madjmem belémbollik.

A kecses leány végigszökkent egy öreg toronyhoz vezető lépcsőzetes úton. Formás lábcsakáiról fel-felsőkötött a rövid szoknya és a harisnya közt felett kicsillant a fehér comb. Lázasan figyeltem az úde, csinos lányka mozdulatait.

Olyan konokul álltam, mint egy őskori mamuth. Ekkor hátranéztem és kissé megtorpant. Nyilván azt gondolta vajjon mit bámul az i szemtüveges alak olyan lélektele nélkül?

Pedig a lélek csak úgy működött bennem és agyamban forrtak a tervek, hogy miként közeledjek hozzá?

(Folytatjuk.)

vízvezeték, villany- és csatornázás szerelő

Sánta István

uri és női cipész
Gyárvaros, Bárány utca 21. — Készít
elegáns férfi és női cipőket mérték
után. Javításokat soron kívül elintézt

Gyemánt Gáspár

készíti a legolcsóbb, legjobb paplan és
kárpos munkákat. Régiek feldolgozását
leggyorsabban végzi. Timisoara Tigris u. 7.

Gutjahr György

Timisoara, II. Bárány utca 18
Telefon 10 68
Ruha és szőrmefestés, kémiai
vegytisztító intézet, higiénikus ágytoll
tisztítás.

„ERIKA“

csokoládé és cukorka-
gyár
TIMISOARA
IV. Str. Gen. Foch Fröbl u. 62

Klug István

gép- és malomépítész vállalat.
Timisoara-Fabrica, Str. Trei crai —
Háromkirály utca 26 s. Gyárvaros.

GYÖNYÖRŰ NŐI AKT FÉNYKÉPEK

10 és 12 darabos sorozatban, vala-
mennyi

eredeti felvétel

intim buduár, kirándulás, hárem,
esküvő, stb. jelenetekkel, modellek
után készült elsőrangú művészi
mestermunka, sorozatonként

kapható a kiadóhivatalban.

Ára egy-egy sorozatnak 300 lei,
100 dinár, 60 c. korona. Szállítás
utánvétellel, diskrét csomagolásban.
Csehszlovákiai olvasóink a pénzt
Létszámító és Közgazd. bank Kosice
címre a Káviár folyó számlájára
fizessék be, Jugoszláviából pénzes
vagy ajánlott levélben küldendő.

Közelebbi felvilágosítást le-
vélben nyújtunk válaszbélyeg
ellenében.

Megrendelhető

a „Káviár“ 1925 évi teljes sorozata
a gazdag 100 oldalas karácsonyi
számmal együtt. Mégpedig:

1925 év első fele 200 lei, 100
dinár 50. c. korona.

1925 év második fele 200 lei, 100
dinár 50. c. korona.

Színes karton kötésben kötve,
mindegyik kötethez mellékelve a ka-
rácsnyi szám

Utánvét. mellett szállítja a „Káviár“
Lapkiadó vállalat, Timisoara.

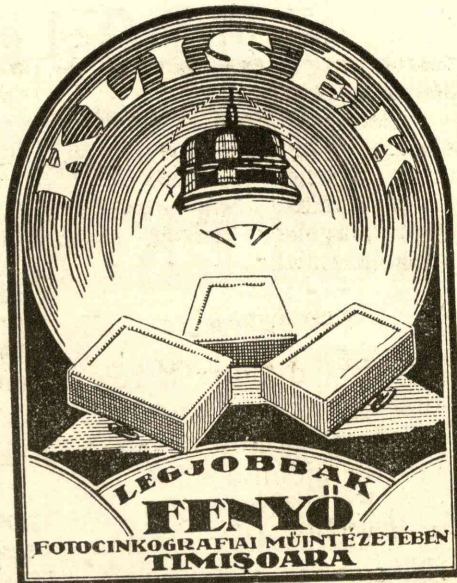
Csehszlovákiai olvasóink a pénzt
Létszámító és Közgazdasági Bank,
Kosice címre küldjék be a „Káviár“
folyószámlájára postán, Jugoszláviai
olvasóink pedig pénzes levélben,
vagy csekben.

LEHRNER

órás és ékszerész

Temesvár

Gyár. Fő-u. 29

Ön szép lesz ha „Dolly“ krém, pu-
dert és szeplovizet
használ, mely mindennemű szeplőt, májfol-
tot, mitesszert stb. legrövidebb időn belül
eltávolít. — Kapható:

Roth Jenő gyógyszer-tá-
ban Timisoara, Mehala
(villamosmegálló.)

Főmunkatárs: Brandstädter Károly
és Lelik Ferenc.

Nyomatott „Union“ Gal Manó könyv-
nyomdájában Lugoson.

Maison Perák

női fodrászat

Timisoara, Färber palota Lloyd sor

Modern frizurák, Henne-féle
hajfestés. Külön női és férfi
manikűr-szalón. Kozmet. intézet

„Aradi Közlöny“

Erdély legjobb és legolvasottabb politikai magyar napilapja.

Tatár Mihály

uri szabó és sapka készítő
I. Páva utca 6 szám.

Versenyszabósága olcsó árak te-
kintetében utólérhetetlen. Sapkák
mérték után nagybani és kicsiny-
beni eladása. Kész sapkákat nagy
választékban raktáron tart!

Kern Pál

börkereskedő Timisoara Gyár. Fő ut 22
Fiók: Jimbolean.

MEGJELENT

JÁTÉK A TÜZZEL

Brandstädter Károly kitűnő regénye, miniatűr alakban, diszes, kemény kötésben, mely ugy külső, kiállításra, mint belső tartalomra nézve a könyvpiac legszebb és legértékesebb ujdonsága.

Ez a könyv 300 kézzel számozott példányban, gyűjtők és könyvbarátok számára készült, uccai árusításra nem kerül, s mi is csak egyes előfizetőnk előzetes megrendelésére készítettük. Hogy azonban lehetővé tegyük minden egyes olvasónknak, a ritka becsű könyv megszerzését, az alábbi főbb helyekre küldöttünk egy bizonyos mennyiséget, ahol előfizetőink, illetve olvasóink, ahol a lapot máskülönben hetenként szokták megvenni, a »Játék a tüzzel« c. könyvet is megvehetik. Ezek a helyek a következők:

Cluj — Kolozsvár: Pallasz hirlapiroda és könyvtár-terjesztő vállalat.

Oradea Mare: Hegedüs Hirlapiroda.

Brasov — Brassó: Elekes hirlapiroda.

Satmár: Szamos hirlapiroda.

Arad: Sándor, Löbl és Martin hirlapirodákban.

Lugos: Pátia hirlapiroda.

Tg. Mures: Vasuti hirlapiroda.

Bukarest: Vasilie Damián ujságkioszkjai.

Kosice — Kassa: »Génus« hirlapiroda.

Petrozsény: Grósz hirlapiroda.

Lupény: Kurucz András hirlapbizományos.

Máramarossziget: Angel Hermann hirlapbizományos.

Zalán (Zilahon): »Globusz« hirlapiroda.

Ezek a helyeken minden igazolt előfizető, illetve olvasó, aki a Káviárt egyébként is rendszeresen megszokta venni, most megjelent »Játék a tüzzel« c. regényünket is megszerezheti. Ezek a helyeken azonban csak korlátozott példány áll rendelkezésre. A könyv ára 100 lei 30 c. korona, 50 dinár és a regényen kívül két kitűnő novellát is tartalmaz.

3 nap alatt eltüntet: szeplőt, pattanást VIOLA krém-szappan. Weiss Sándor gyógyszerháza Dm.

Vizumokat és más bizások
Bukarestbe 36 óra alatt
PINKERTONBO
Timișoara — Telefon 75

Ha szép akar lenni, használjon
Kalka-féle Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant
Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros.

Joszt József
uri és női cipész. Timișoara 11. Széna-tér 8 Férfi és női cipők mérték pontosan készülnek. Javításokat soron kívül elintézik.

DURA elektrotechnikai és szaki vállalat. Galváni munkák gyára. Telefon Timișoara Fabr. Buziasului-12

Hétfői
Brassói Hirlap

a legjobb hétfői ujság
Sakk-, sport-, színház-, gazdaság riportrováltozatot, érdekes, friss, eleven hétfő. Kérje mindenütt.

Podráczky Ferenc

bőrbutorkárpitos
készít stípadó garnitúrákat és bőrbutorokat
Timișoara, Gyár. Andrassy utca

PERFEKT a legjobb polonkártyák készíti

Schunck
drogeria

Timișoara, Str. Dacilor No. 24
Telefon 13-30

A bajusz nőt öregít
Eltávolítható biztonságos, garantált szerrel 3 perc alatt. 10 éves 20 — Minden szépség, pipere, parfümeria és rövidáru cikkek legolcsóbban a Nicolini féle »PARISIENNE« Áruházban kaphatók. Timișoara I. Str. Avram Jancu 4. (Tábori rékpénztár utca)

IV. évf. 18 sz. Ára 15 lei, Bukarestben 18, 3 c. korona, 8 dinár, 50 osztr. garas. 2 fr. frank, 3 lira, 20 pfenning

Megjelenik minden vasárnap

Lapkiadótulajdonos: Dinnyés Árpád, »Káviar« Könyv- és Lapkiadóvállalata, Timișoara (Temesvár) 1926. évi május hó